

33. Aargang No 10

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. Maj 1933

FRA KONGRESSEN

Beretningen over Organisationens Virksomhed tog paa den nys afholdte Kongres en forholdsvis lang Tid, og Aarsagen hertil var den, at det i den forløbne Kongresperiode passerede foruden det i den trykte Beretning omtalte tillige maatte ledsages med en udførlig mundtlig Forklaring, hvortil medgik godt 1½ Dag, naar medregnes den Beretningen ledsagende Diskussion. Omend denne Diskussion til at begynde med syntes lidt skarp, fortog denne Stemning sig efterhaanden og fik den i Forhold til det foreliggende naturlige Karakter og saglige Bedømmelse af Arbejdet.

Paa Kongressens første Dag indlededes Arbejdet med en Velkomssang, hvorefter Formanden bød Velkommen til Gæster og Repræsentanter, hvorpaa Kongressens Tillidsmænd valgtes.

De indbudte Gæster havde derpaa Ordet, hvorefter Formanden aflagde Beretningen. Der fremsattes under Diskussionen om denne fra Afd. 2 et Par Resolutioner, der begge forkastedes. Beretningen om Foreningens Virksomhed godkendtes enstemmig.

Under Behandlingen af Foreningens Regnskaber forelaa til Behandling et Forslag fra en Lokomotivførerafdeling, et Forslag om Nedsættelse af et kritisk Revisionsudvalg, det maa bemærkes, at der nedsattes et saadant i Forvejen. Det førnævnte Forslag foranledigede en Del Diskussion, blandt andet fordi den paagældende Afdeling havde fundet sig foranlediget til i den Anledning at sende en ekstra

Repræsentant, der med en svulstig Tale for det omhandlede Forslag opnaaede at faa dette forkastet med 81 Stemmer mod 10 Stemmer. Fornøjelsen ved for den paagældende Afdeling at sende den omtalte særlig kvalificerede Repræsentant var, som Resultatet viser, kun ringe.

Paa Dagsordenen var der som bekendt adskillige Forslag om Tjenestetidsreglerne, og alle disse Forslag vidner tydeligt om, at Tjenestetidsreglerne, saaledes som de nu praktiseres, trykker og tynger Personalet haardt. Der blev af Hovedbestyrelsen fremsat Forslag til en Resolution, der findes andetsteds i Bladet, som vedtoges.

Senero blev fremlagt det af det paa den forrige Kongres nedsatte Lovudvalg udarbejdede Lovforslag, der, efter at der var redegjort for dette, blev behandlet § for § til § 9, hvorefter paa Forslag af en Repræsentant Behandlingen blev udsat til næste Kongres, paa hvilken der da skal fremsættes et Forslag, der gaar ud paa, at samtlige Kredse sammenlægges til een, og endvidere blev det bestemt, at Dagsordenens Punkt 11 iøvrigt bortfaldt.

Dermed var man færdig med de vanskeligste af Kongressens Dagsordens Punkter og vi kan for det øvrige Vedkommende henvise til den andet Sted optagne Oversigt over Kongressens Forhandlinger.

I Forbindelse med Kongressen blev der af Generaldirektøren holdt et udmærket Foredrag om »Personalets Retsstilling«, som findes andetsteds i Bladet.

TJENESTEMÆNDENES RETSSTILLING

Foredrag holdt af Generaldirektør P. Knutzen i
Aarhus den 3. Maj 1933.

Efter Anmodning af Deres Bestyrelse skal jeg holde et Foredrag for Dem om Tjenestemændenes Retsstilling. Det er maaske ikke saa forfærdelig muntert et Emne, men derfor kan det jo godt indeholde adskilligt af Interesse.

Det vil være naturligt at begynde med at se paa selve Indholdet af Tjenestemandsbegrebet, hvor det store Spørgsmaal melder sig, om Tjenestemandens Forhold til Staten kan sammenlignes med det almindelige kontraktmæssige Forhold mellem en Arbejder og hans Arbejdsgiver. Vi maa besvare dette Spørgsmaal med et klart Nej.

De ser, at Ansættelsesbrevet ikke fremtræder med begge Parter's Underskrifter, men alene og ensidigt udstedes af Staten. Endvidere er Forholdet det, at den kongelige udnævnte Tjenestemand ikke har juridisk Ret til at kræve sin Afskedigelse, men blot ansøge derom.

Imidlertid ved vi jo alle, at man normalt ikke ansætter Folk, uden at der foreligger Ansøgning, og at Begæring om Afskedigelse normalt bevilges, saa Forskellen paa Ansættelsesbrevet og Kontrakten bliver i denne Henseende af noget formel Karakter.

Derimod kommer der afgørende reelle Forskelligheder frem, naar vi ser paa Indholdet af Retsforholdet for Tjenestemanden og for den kontraktssatagne.

Jeg skal i saa Henseende nævne, at der i Tjenestemandensforholdet ikke er Muligheder for særlige Aftaler ved Ansættelsen. Denne medfører alene det ved Lovgivningen foreslaaede Retsforhold mellem Staten og den ansatte, og ingen Embødsmand har Bemyndigelse til paa Statens Vegne at tilsige en nyansat særlige Vilkaar.

I saa Henseende minder Tjenestemandensforholdet om et Ægteskab. Man kan for Præsten eller Borgmesteren sige Ja eller lade være dermed; men siger man Ja, saa indtræder alle de Følger, som Lovgivningen om Ægteskabet nu en Gang har fastsat.

Jeg fristes til med en lille Oplevelse fra min Ungdom at helse dette Forhold.

Jeg sad en Gang som ung konstitueret Assistent over for min daværende Generaldirektør og anmodede om Opfyldelsen af et mig givet Løfte, at jeg efter 1 Aars Prøvetid enten skulde have fast Ansættelse eller kasseres. Generaldirektøren vilde gerne undgaa en Konflikt med en af sine Raadgivere og trække Sagen ud, og han lovede mig, at dette ikke i Fremtiden skulde faa skadelige Følger for mit Avancement. Jeg takkede ham for hans Løfte, men tilføjede, at jeg ikke kunde modtage Ordningen, da han ikke derved kunde binde en senere Efterfølger. Han gav mig Ret, tog det af Ministeren underskrevne Ansættelsesbrev tilbage, og to Dage efter fik jeg et nyt med et halvt Aars tilbagevirkende Kraft.

Jeg vil dog advare mod Efterligninger, medmindre man er overordentlig sikker paa sin Position og

paa, at den overordnede er overlegen nok til at overvinde en øjeblikkelig Ærgrelse.

Dernæst har vi i Tjenestemandensloven lige siden 1870 haft et Par Bestemmelser, der stærkt understreger det ensidige i Tjenestemandensforholdet.

Jeg tænker her først og fremmest paa Bestemmelsen om, at enhver Tjenestemand er pligtig til at underkaste sig de Forandringer i Tjenesteforretningernes Omfang og Beskaffenhed, som senere maatte blive bestemt, uden at det er nødvendigt, at noget dertil sigtende Forbehold er optaget i hans Ansættelsesbrev. Er der en Kontrakt, omfatter denne jo ogsaa Arbejdsvilkaarene, og kan kun forandres med begge Parter's Tilslutning. Heroverfor forbeholder Staten sig ensidig at træffe Bestemmelsen. Denne Regel har adskillige Gange været bragt for Domstolene.

Jeg behøver blot at minde om den sørgmuntre Historie om en Assistent ved Københavns Magistrat, der anlagde Sag, fordi man havde udvidet hans Arbejdsdag — jeg tror, det var fra 5 til 6 Timer daglig —. Han gjorde gældende, at han var Forfatter og havde valgt Tjenesten i Kommunen, fordi den kun spændte over saa faa Timer daglig, at han havde god Tid til at grille paa sine Bøger.

Denne Forklaring paa en Tjenestemandensstilling, der minder stærkt om Digteren Herman Wessels Anmodning til Frederik VI om at faa et Embede med god Løn og lidt at bestille, vakte livlig Munterhed i Retssalen, og Dommen gik ham afgørende imod.

Hvad Digtekunsten har tabt derved, ved jeg desværre ikke.

Endvidere har vi Reglen i Tjenestemandensloven om, at naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre Lønningsbestemmelser.

De ser altsaa, at hverken Arbejdet eller Lønningsens Størrelse er bestemt ved Aftaler mellem Staten og Tjenestemanden, men Staten har forbeholdt sig Enebestemmelsesretten.

Man vidste meget vel, hvad man gjorde i saa Henseende i 1870, da disse Bestemmelser første Gang blev vedtaget i Folketinget. Der fandt en meget indgaaende Drøftelse Sted i dette Ting, om Tjenestemandensforholdet maatte opfattes som en Kontrakt eller ej.

Man førte oven i Købet Diskussionen ud i den Konsekvens, at Ordføreren eller Finansministeren, jeg husker ikke, hvem af dem det var, erklærede, at skulde Tjenestemændene kunne paaberaabe sig en Slags Kontrakt, saaledes at hans Løn aldrig kunde sættes ned, saa maatte ogsaa Staten se det som en Kontrakt, og dette vilde medføre, at Forhøjelser af Lønninger kun kunde gælde for de nyansatte.

Det er ingen Modsætning hertil, at Staten normalt ved en ny Lønningslov dækker Tjenestemændene mod en øjeblikkelig Indtægtsnødgang; men man har, da man i 1919 førte de faste Lønninger op over Niveauet i 1914 — nemlig omtrent til Priserne i 1916 —, udtrykkeligt fremhævet, at man havde affattet Reglerne saaledes, at det i hvert Fald i Fremtiden vilde være juridisk berettiget, om Staten i en

vis Situation foretog Nedsættelser endog af faste pensionsgivende Lønninger.

De vil derfor se, at de Henvisninger, man ikke sjældent faar serveret fra Tjenestemændene, om Forhold og Forudsætninger ved deres Indtrædelse i Statstjenesten, ikke med nogen juridisk Virkning vil kunne gøres gældende over for Staten.

For Resten har saadanne Forhold og Forudsætninger ogsaa kun i ringe Grad staaet os klart, den Gang vi som store Børn eller unge Mennesker søgte og fik en fast Stilling.

I det, jeg her har sagt, ligger jo imidlertid intet om, i hvilket Omfang det maatte være muligt ud fra rene Billighedssynspunkter at gaa med til at respektere saadanne Forudsætninger.

Den reelle Baggrund for hele denne Ordning er Pensionsretten. Naar Staten ikke kan opnaa Skilsmisse fra Tjenestemanden uden at forsørge ham for Resten af Livet gennem Pensionen, maa der være Muligheder for Tilpasning af Forholdet efter nye arbejdsmæssige eller økonomiske Forhold i Samfundet.

De ved ogsaa alle sammen, at de Forhandlinger, der føres og skal føres med Personalets Organisationer om Forslag til nye Lønningslove, ikke er af samme Karakter som de Forhandlinger, der føres mellem Arbejder og Arbejdsgiver og Organisationer om nye Overenskomster.

Lovgivningsmagten, der giver Lønningslovene, kan give dem uden Hensyn til, om der er opnaaet Enighed med Organisationerne; men man plejer at være villig til at ofre saa og saa meget for at opnaa Enighed. Det gælder saa fra Organisationernes Side om at forstaa, at man ikke skal sige »alt eller intet«, men hellere vælge Standpunktet »noget«, eller, som man ogsaa kan udtrykke det, at man skal spise, medens Maden er paa Bordet. Det er i flere Tilfælde hændt, at en Organisation først fik fat paa Skeen, da Bordet var ryddet, og da kom Maden ikke igen.

Et andet Forhold, som er af væsentlig Betydning for Bedømmelsen af Tjenestemandens Retsstilling, er Spørgsmaalet om Afskedigelse.

Tjenestemandsløven betegner Tjenestemandforholdet som varigt og som Livsgerning. Jeg ser her bort fra nogle faa højere Tjenestemandstillinger, som for Eksempel Generaldirektøren for Statsbanerne, der kun udnævnes paa 6 eller 3 Aar, men som alligevel er Tjenestemand.

Udtrykket »varigt« maa dog ikke forstås som »livsvarigt« i den Forstand, at Tjenestemændene i Almindelighed skulde være uafsættelige.

Det er de i visse Lande, og særlig i Lande, hvor Embedsstanden paa Grund af den historiske Udvikling har forstaaet at hævde sig over for det i Løbet af det 19. Aarhundrede frebrydende Demokrati.

I disse Lande kræves der Dom for Afskedigelse af en uduelig Tjenestemand. Hos os og i de vest-europæiske Lande, f. Eks. Frankrig og England, gælder der en helt anden Regel. Denne udtrykkes i den danske Grundlov saaledes, at Kongen kan afskedige de af ham udnævnte Embedsmænd med Undtagelse af Dommere, og det samme er fastslaaet i Tjenestemandsløven for de lavere Tjenestemænd.

Der opstaa da Spørgsmaalet, om Tjenestemanden er retsløs i sit Forhold til Staten, og jeg vil sige — **ingenlunde.**

Han har en overordentlig stærk Beskyttelse:

- 1) i den Pensionsbyrde, som Afskedigelsen vil paaføre Staten,
- 2) i det politiske Ansvar, som Ministeren vil paadrage sig, dersom han uberettiger foretager Afskedigelse,
- 3) i den Reaktion, som en saadan Afskedigelse vil medføre fra den offentlige Menings (Pressens) Side, og
- 4) i Organisationernes Muligheder for at paakalde Ofentligheden til Støtte for formentlig krænkede Interesser.

De husker maaske endnu, hvorledes en tidligere Minister og i et andet Tilfælde en Borgmester i Københavns Kommune kom ud for Angreb i Anledning af Afskedigelse af overordnede Embedsmænd.

Hertil kommer den Beskyttelse, som er blevet indført ved den sidste Tjenestemandsløve, idet denne fastslaar, at saafremt en Afskedigelse uden Ansøgning ikke skyldes Sygdom, skal der gives paagældende Adgang til at udtale sig i Sagen, enten mundtligt i Samtale med Styrelsens Chef eller anden overordnet Tjenestemand, eller skriftligt, saaledes at han faar Lejlighed til at udtale sig.

Det er ikke nok, at der hæftes Ordet »uegnet« paa Manden. Han har Krav paa at faa saadanne Oplysninger om Aarsagen til Afskedigelsen, at han ikke selv behøver at staa uforstaaende over for Fremgangsmaaden fra Administrationens Side. Endvidere har han Ret til en skriftlig Meddelelse om Grunden, saaledes at han overfor Trediemænd kan dokumentere, at eventuel Mistanke for Uærlighed eller lignende er ubegrundet.

De har maaske hørt Tjenestemændene udtale, at det er dog underligt, at en Mand, der har gjort sig skyldig i Tjenesteforseelse eller Forbrydelse, har Krav paa at komme i Forhør efter nærmere fastslaaede Regler, medens den, der intet har gjort, men blot paadraget sig den Opfattelse hos Administrationen, at han er uduelig, har Krav paa noget mindre. Men De maa huske paa, at der er den afgørende Forskel, at Manden, der kaldes til Forhør, staa i Fare for Afskedigelse uden Pension, medens den udelige har sin ved Grundloven og Tjenestemandsløven hjemlede Ret til Pension.

Jeg beder Dem ogsaa betænke, at Tjenestemændene under alle Omstændigheder er langt bedre beskyttet end den øvrige Befolkning, f. Eks. Personalet i det frie Erhverv.

Disse sidste har ganske vist den fulde Adgang til ved Domstolene at hævde deres Ret efter deres Kontrakt med Arbejdsgiveren; men samtidig ved vi jo alle, at den, der benytter sig af en saadan Ret, praktisk talt altid vil faa sin Opsigelse, saaledes at hans Beskyttelse ikke rækker længere ud i Fremtiden end Lønnen inden for det almindelige Opsigelsesvarsel, naar det kommer højt, 3 eller 6 Maaneder, altsaa et Beløb, der ikke paa nogen Maade kan sammenlignes med Tjenestemandens Pensionskrav.

Ej heller vil den offentlige Mening paa nogen

Maade reagere over for de i de frie Erhverv foretagne Afskedigelser.

Tjenestemanden har naturligvis den samme Adgang som enhver anden Borger til, hvis han begaar Forbrydelser, at blive behandlet af Politi og for Domstole; men han kan ikke sammenligne Afbrydelsen af Tjenestemandsforholdet med de ved Domstolene ikendte Straffe af Fængsel, Hæfte, eller hvad det nu hedder.

Jeg beder Dem her ogsaa betænke en anden Ting. Skal man endelig tale om Adgangen for Staten til at skille sig af med uduelige Tjenestemænd, saa vil jeg snarere mene, at det er for vanskeligt end for let at opnaa dette. Deri ligger dog ikke, at jeg ønsker de nuværende Regler forandret. Men Tjenestemændene maa huske paa, at de som Stand er meget daarligt tjent med, at der er saa og saa mange iblandt dem, som Offentligheden opfatter som uduelige. Desværre er Befolkningen altid tilbøjelig til at sige: »Saa!an er de jo alle sammen«.

Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Forseelser i Tjenestemandsforhold, og jeg vil først sige et Par Ord om, hvad saadanne Forseelser kan gaa ud paa.

Vi kan jo hurtigt komme hen over de Forseelser mod Sikkerhedsreglementet o. s. v., hvor ingen af os er i Tvivl om, at Overtrædelser ikke maa finde Sted.

Derimod vil jeg dvæle lidt ved nogle andre Forhold, som omhandles i Tjenestemandsloven eller Tjenestereglementet, og hvis Indhold maaske ikke staar enhver klart.

Det udtales saaledes i Tjenestemandsloven, at man saavel i som uden for Tjenesten skal vise sig værdig til den Agtelse og Tillid, som Stillingen kræver. Og den sidste Lønnskommision har knyttet en Forbindelse mellem denne Paragraf og en Bestemmelse i Pensionsafsnittet om, at den Tjenestemand, der afskediges paa Grund af Tjenesteforseelse eller Misligheder, der har svækket den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, skal have Spørgsmaalet om Pension særlig bestemt paa Finans- eller Tillægsbevillingsloven.

I samme Forbindelse vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Højesteret gentagne Gange har frakendt en Tjenestemand Pensionsretten blot med Henvi- ning til, at Afskedigelsen ikke var ham utilregnelig.

Jeg skal her blot nævne Postmanden, der blev afskediget uden Pension og derefter fremskaffede Lægeattest for, at han led af en til Tider uovervindel- lig Lede ved Arbejdet.

Saa vel Landsretten som Højesteret fastslog, at dette smukke Udtryk ikke kunde dække over en virkelig Sygdom.

Endvidere er det paalagt Tjenestemændene at paase Overholdelsen af den gældende Lovgivning og andre for vedkommende Forhold givne Forskrifter.

Medens der normalt ikke eksisterer nogen Pligt til at foretage Politianmeldelse, medmindre de saakaldte absolutte Retsgoder Liv og Velfærd staar paa Spil, er der gennem denne Paragraf givet Tjenestemændene visse Pligter, der f. Eks. kan føre til, at

han maa anmelde Smugleriforsøg eller lignende.

Det er en alvorlig Tjenesteforseelse ikke at udvise god Økonomi med Hensyn til Statens Ejendele eller i det hele taget i sin Virksomhed i Etaten. Man skal i sin Tjeneste udvise den samme Økonomi, som man vilde varetage, hvis det var ens egen Forretning, man virkede i. Og ethvert Ræsonnement i Retning af, at det gør ikke noget, hvad det koster, for Staten betaler, er en fundamental Forbrydelse.

Jeg tror ogsaa, det kan være nyttigt at sige et Par Ord om Tavshedspligten. Den omhandles for øvrigt baade i Straffeloven og i Tjenestemandsloven.

Forholdet er det, at Brud paa Tavshedspligten vel kan behandles som Tjenesteforseelse, men at Administrationen ogsaa, hvis den foretrækker det, kan anmelde den paagældende Tjenestemand til Politiet og faa ham ikendt Straf ved Domstolene.

Det Punkt, hvor Personalet undertiden har følt sig fristet til at overtræde sin Tavshedspligt, beskrives i Reglementet saaledes, at det er forbudt at give Tidsskrifter, Blade eller andre Meddelelser om den indre Tjenestegang, derunder navnlig om Forhold, der kan virke skadeligt for Tilliden mellem Banerne og deres Kunder.

Jeg havde for nogen Tid siden en Sag af paagældende Art, hvor vedkommende ikke kunde forstaa, at han skulde have gjort sig skyldig i noget ulovligt. Jeg prøvede paa at forklare det gennem følgende Billede.

Tænk Dem, at der i »Magasin du Nord« er ansat en Mand, som gaar ud til Bladene eller i Byens Gader og Stræder og udbasunerer: »Her skal De blot se, hvor skammeligt Kunderne bliver behandlet i »Magasin du Nord«. Daarlige Varer, dyre Priser, endog Kundernes personlige Sikkerhed er i Fare ved de Dispositioner, som Ledelsen træffer«.

Hvad tror De, der vilde ske med den Mand. Tror De nogensinde, han vilde faa Lov til igen at sætte sine Ben bag Skranken som Funktionær i »Magasin du Nord«. Nej. De er alle samme klare over, at hans Dage dér var forbi, og at han naturligvis ved Siden deraf vilde faa en mægtig Erstatningssag paa Halsen.

Forstaa De saa ogsaa, at det samme maa gælde Tjenestemanden. Selv om han er utilfreds med en eller anden Disposition, saa kan og maa han ikke gaa til Offentligheden og i mer eller mindre agitatorisk Form virke til at nedbryde Tilliden hos Publikum til Banerne. Det er at save den Gren over, man selv sidder paa.

Han kan, hvis han ikke kan komme frem ad de tjenstlige Veje, hvad jeg dog vil gaa ud fra, gaa til sin Organisation. Organisationerne har jo Forhandlingsret med Generaldirektoratet ogsaa i tekniske Spørgsmaal.

Det, jeg her har sagt, gælder ogsaa i Tilfælde af, der skulde være indtraadt et Uheld. Den enkelte Tjenestemand skal ikke overfor den stedlige Presse gøre sig interessant eller søge at dække sig ved at skyde Skylden over paa andre. Det maa blive Auditørens og vor Sag at fordele Ansvar og Skyld. Udtil maa vi staa samlet.

Denne Tavshedspligt gælder saa vidt, at man

ikke i Retten har Lov til at vidne om de paagældende Spørgsmaal, uden at der foreligger Generaldirektoratets Tilladelse hertil.

Kun, hvis Retten afsiger en formelig Kendelse, skal Vidnesbyrd afgives i strengt fornødent Omfang.

Er det derimod Statsbanerne, der har rejst Sagen, staar man noget friere med Hensyn til at afgive Vidnesbyrd for Retten.

Jeg skal dernæst som endnu et Eksempel paa Tjenesteforseelser nævne Manglen paa Konduite.

I Reglementet er det foreskrevet, at Personalet i Tilfælde, hvor der ingen Instruks findes, under fornødent Hensyntagen til Sikkerhedens Opretholdelse skal handle efter bedste Skøn, eventuelt tilkalde vedkommende foresatte, og det er med fremhævet Tryk tilføjet, at Hensynet til Trafikkens gode Afvikling eller god Behandling af Statsbanernes Kunder gaar forud for alle Afgrænsninger af Arbejdsomraaderne eller lignende Bestemmelser, og at enhver ansat skal tjene disse Hensyn ved at yde sin gode Bistand til Forretningernes Udførelse.

Det er nødvendigt, at der gives et vist Rum for Handling efter Konduite. Skulde man give Regler for alle Livets Forhold, vilde Reglementerne svulme i den Grad op, at intet Menneske vilde kunne finde ud af dem, og man vilde endda ikke naa at udtrykke sig udtømmende.

Men naturligvis er der Regler, der er absolutte, og som ikke paa nogen Maade maa fraviges, lige saa vel som der er andre, hvor der gives Rum for Konduite.

Til de første, dem jeg kunde kalde Grundlovsbestemmelser, hører jo en Række af Sikkerhedsregler, hvor man ganske ubetinget og absolut maa kunne stole paa fuldstændig Overholdelse. Men vi kan jo ogsaa nævne Regler som dem, at man ikke maa tage Penge af sin Kasse. Der gælder ingen Undtagelser.

Handler man efter Konduite, maa man naturligvis være klar over, at man handler paa eget Ansvar. Handler man fornuftigt, opnaar man den Anerkendelse, der ligger i Administrationens Udtalelse eller Erkendelse af, at det er en Mand, man kan bruge. Handler man ufornuftigt, kan der falde mindre behagelige Ting af. Men man har Krav paa at blive bedømt ikke efter det Resultat, der kom ud af ens Handlemaade, men efter, hvad man med Rimelighed kunde vide paa det Tidspunkt, man traf sin Beslutning. Personligt har jeg altid, naar der var handlet efter Konduite, søgt at dække den paagældende.

Man maa navnlig ikke tro, at man er i Salveten, naar man holder sig til Reglementets Bøgstav, selv hvor ethvert fornuftigt Menneske maa kunne indse, at der burde handles efter Konduite.

Jeg har været med til at true en Mand med Strafforflyttelse, fordi han holdt sit Reglement til Punkt og Prikke, men derved handlede saa dumt, at han lagde sig ud med hele den lokale Befolkning.

Vi vil derefter se lidt paa, hvad der sker, naar der er begaaet en Tjenesteforseelse. Der kan vi jo straks udskille alle de Forhold, der klares ved en mundtlig Paatale af den nærmeste foresatte. Der maa naturligvis være visse Forhold, der kan ordnes i enhver Instans, uden at man skal sætte det store Apparat med Indberetning i Gang. Men det er foreskrevet, at Indberetning skal ske om alle Tjenesteforseelser, der maa fremkalde Mistillid til den paagældende.

Der er ogsaa visse Tilfælde, hvor man har Pligt til at give højere foresatte Underretning om Uregelmæssigheder begaaet af ligestillede eller endog af overordnede. Men dette skal dog kun ske, hvor det drejer sig om Forhold af utvivlsomt graverende Beskaffenhed. Saadan Indberetning kan altsaa ikke karakteriseres som »Sladder«, og man kommer selv i Fedtefadet, hvis man lader være med at anmelde Forholdet. Tænk f. Eks. paa det Tilfælde, at en Tjenestemand ser en Kollega tiltræde en vigtig Tjeneste i beruset Tilstand. Han maa selvfølgelig meddele det til Ledelsen, og Undladelse heraf kan paadrage ham Ansvar af ganske uberegneligt Omfang.

Det er foreskrevet, at paagældende skal se Indberetningen og underskrive »Erkendes eller Læst« paa den.

Jeg har selv været med til i Lønningskommissionen at faa denne Bestemmelse indført. Og den er efter min Opfattelse en Nødvendighed, ikke mindst for Tjenestemændene selv, hvad man navnlig kan se, naar man husker paa, at en saadan Indberetning meget vel kan give Anledning til en øjeblikkelig Suspension.

Naar Paategningen »Erkendes« findes, kan Sagen afgøres uden Undersøgelse, hvis den ikke medfører højere Straf end Bøde eller Forsættelse til anden Tjeneste. Bøden kan i dette Tilfælde gaa helt op til ½ Maanedes Løn.

Foreligger der derimod Spørgsmaal om højere Straf, Afsked, Degradation eller Forflyttelse, skal Sagen henvises til Auditøren. Og det samme gælder, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig Tilstaaelse, og der kan være Tale om Bøder over 10 Kr.

Endvidere har naturligvis Generaldirektoratet Adgang til at henvise andre Sager til Auditøren.

Jeg skal ikke komme indgaaende ind paa alle de for Auditøren gældende Regler, skønt jeg selv tidligere i min gamle Etat i høj Grad har virket som Auditør.

Jeg maa dog sige et Par Ord om Bisidderen, der vel almindeligvis er en Organisationsmand, men som ogsaa kan være en Sagfører.

Bisidderens Stilling er jo ikke den samme som en Forsvarers i en Retssag; men han er en mistænks Garanti for, at alt gaar rigtigt til under Forhøret, og han har Ret til at yde Bistand ved Vidneførsel og efter Forhøret ved Udfærdigelsen af et skriftligt Indlæg.

Under en saadan Vidneførsel kan han foranledige stillet Kontraspørgsmaal til Vidnet, men han

maa ikke give sigtede Raad angaaende Besvarelsen af Spørgsmaal, der stilles til den sigtede.

Ej heller har Bisidderen Ret til at give den sigtede Forhaandsoplysninger om, hvad der er oplyst under Forhøret, idet det udtrykkeligt er fastslaaet, at det er Auditøren, der afgør, paa hvilket Tidspunkt den sigtede skal gøres bekendt med, hvad der er fremkommet.

Derimod staar det naturligt fast, at den sigtede inden Forhørets Afslutning skal kende det hele og have det sidste Ord.

De ved maaske, at det i vore Dage er den Maade, man faar en sigtet overbevist, at man holder ham i Uvidenhed om, hvad man selv ved, og lader ham vrøvle sig ind i stadige flere og flere Modsigelser eller Usandheder; saa kommer til sidst det Punkt, hvor han overvældes med de foreliggende Oplysninger.

Afgiver en Tjenestemand urigtig Vidneforklaring til Auditøren, kan han straffes efter Straffeloven. Det gælder her som i Retten, at man skal sige den fulde og hele Sandhed.

De Herrer vil forstaa, at alle disse Regler gaar ud paa at hindre, at uskyldige bliver dømt. Derimod kan det ikke være Bisidderens eller Kollegernes Opgave at modvirke, at man finder den skyldige og drager ham til Ansvar.

Naar Undersøgelsen er forbi, oversendes Sagen til Generaldirektoratets Afgørelse.

Det er i Styrelsesloven og i Auditørreglerne fastslaaet, at saafremt Generaldirektoratet finder det nødvendigt at afskedige en Tjenestemand mod Auditørens Opfattelse, skal Sagen forelægges Ministeren, og den anklagede har Adgang til eventuelt sammen med en Tillidsmand at møde hos Ministeren.

I Tjenestemandsloven findes yderligere en Regel, som fastslaar, at Sigtelser for Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, kan behandles uden Bisidder og uden Iagttagelse af de fastsatte Regler for disciplinære Undersøgelser. Til Gengæld har Tjenestemanden her Ret til at kræve Sagen henvist til Domstol og Politi, men andre Ord samme Ret som enhver anden Borger, der mistænkes for at have overtraadt Straffeloven.

Jeg har oplevet mange Forhør, hvor der efter denne Bestemmelse ingen Bisidder har været med, men jeg har aldrig oplevet, at en Tjenestemand selv krævede Rettens Medvirkning.

Derimod har jeg oplevet adskillige Tilfælde, hvor Nægtelse af at vedgaa vitterligt begaaede Forbrydelser førte til, at Politiet blev tilkaldt, og at den paagældende, der faa Timer efter havde tilstaaet, nu kom til at bøde med adskillige Maaneder i Forbedringshuset. De Tilfælde, jeg her sigter til, drejer sig jo om Uærlighed.

Naar en Straf er ikendt af en lavere Myndighed end Generaldirektøren, kan der være Tale om Appel til denne som Banernes øverste Chef; men jeg maa sige, at det skal man være meget tilbageholdende med, og man maa navnlig ikke forveksle Retfærdighedsfølelse med Rethaveri. Det sidste har vi meget lidt tilovers for, og der vil f. Eks. blive krævet meget, for at Generaldirektøren skulde op-

hæve en af en lavere Instans given Røffel. Al Disciplin vilde høre op, hvis Melleminstansen, som ordner en Sag efter bedste Overbevisning, ikke kunde vente Støtte ovenfra. Ej heller kan Personalet være tjent med, at Alverdens Smaasager skulde op i Generaldirektoratet og noteres i Personalakterne. Det bliver jo nemlig Følgen, hvis Røflen ikke ophæves. Imidlertid ved alle, at der er Mulighed for Appel, og at Forfølgelse af en Mand ikke vil blive taalt. Atter her beder jeg Dem tænke paa, hvilken overordentlig stor Beskyttelse De har paa dette Punkt i Forhold til Folk i privat Tjeneste, der kan blive udsat for mangt og meget, ogsaa i Retning af Vilkaarlighed.

Det kan maaske interessere som Afslutning at høre en Smule om visse Embedsforbrydelser. Vi har jo lige faaet en ny Straffelov.

Jeg har allerede foran omtalt Tavshedspligten, og jeg skal derefter sige et Par Ord om Krænkelse af Lydighedspligten, som Straffeloven definerer saaledes, at man nægter eller forsætlig undlader at opfylde tjenstlige Pligter eller efterkomme lovlige tjenstlige Befalinger.

Det interessante ved disse Straffelovsparagraffer er naturligvis ikke, hvor meget man faar, hvis man overtræder dem; det faar man nok at vide, hvis det er sket, men det interessante er, hvad man ikke maa gøre.

Man fristes her til at bruge en fra Bibelhistorien kendt Vending.

De husker Manden, der sagde Ja, men lod være med at gøre det, og den anden Mand, der sagde Nej, og gjorde det alligevel. Begge disse to er skyldige efter Straffeloven.

Manden, der siger Nej, naar han faar en Ordre, vil naturligvis i Praksis faa foreholdt de alvorlige Følger; men fastholder han sit Nej, hjælper det ikke, at han bagefter alligevel gaar hen og udfører Ordren. Manden, der siger Ja, men bagefter lader være med at udføre Ordren, er naturligvis ogsaa skyldig.

Ordet forsætlig betyder ikke andet end det, vi kender fra vore Børn, naar vi spørger dem, om de har gjort det med Villie. Og man vil faa meget vanskeligt ved at faa en Dommer til at tro paa, at man, naar man har faaet en Ordre, blot gik hen og glemte det.

Ogsaa den grove eller den oftere gentagne Forømmelse eller Skødesløshed kan straffes efter Straffeloven.

Jeg skal sige et Par Ord om en anden Forbrydelse, som hedder Bestikkelse, den, at man lader sig »smøre«.

Man er skyldig baade, hvis man modtager Bestikkelse for at krænke sin Pligt, eller, hvis man forlanger eller modtager Vederlag, uden at krænke sin Pligt. I det sidstnævnte Tilfælde er Grænsen for det lovlige og ulovlige vel nok noget flydende.

Jeg behøver blot at minde Dem om Postbudet, der ønsker glædeligt Nytaar og modtager en Daler

for god Betjening Aaret igennem. Det ligger nogenlunde inden for Skik og Brug. Men, hvis Postbudet selv gør noget for at faa Daleren, er han afgjort paa den gale Side af Straffeloven.

Jeg behøver ikke her at komme ind paa de forskellige Regler i Straffeloven om Uærlighed. Vi ved alle sammen, at vi her er inde i de slemme Paragraffer, og Tjenestemænd, der overtræder dem, kan vi ikke mere bruge.

Derimod vil jeg nævne en Bestemmelse i den nye Straffelov, som fastsætter en alvorlig Straf for den, der paa retsstridig Maade fremkalder omfattende Forstyrrelser i Driften af Samfærdselsmidlerne: Post, Telegraf, Telefon, Vand, Gas, Elektricitet o. l.

Reglen gælder ogsaa Tjenestemændene, og jeg tror, jeg tør sige, at den har faaet et Omfang, som næppe stod alle Rigsdagsmænd klart, da de vedtog den.

Skulde jeg sammenfatte Meningen med alle disse Strafferegler, kunde jeg dele dem i tre Grupper. Og jeg beder Dem atter tænke paa Deres egen Indstilling over for et af Deres Børn, som har været uartig.

Man spørger Fyren: »Har du gjort det med Villie, har du været ligegyldig, eller er du blot kommen galt af Sted?»

Følgerne vil i høj Grad være afhængige af, til hvilken af de tre Tilfælde, man vil henføre Sagen.

Ligegyldighed eller den endnu stærkere onde Villie er der ingen Blødsødenhed overfor.

Derimod kan enhver, selv om han er nok saa paapasselig, komme til at begaa en Fejl, komme galt af Sted, og han har da Krav paa en menneskelig Bedømmelse af en saadan ufrivillig Tildragelse, og det vil han ogsaa faa, saalænge jeg skal træffe Afgørelsen i disse Sager.

OVERSICHT OVER FORHANDLINGERNE PAA KONGRESSEN I AARHUS 4., 5. OG 6. MAJ

Organisationens Formand, Soph. Jensen, aabnede Kongressen og bød alle, saavel Kongresrepræsentanter som Repræsentanter for forskellige Organisationer, D. L. F. staar i Samarbejde med, hjertelig velkommen.

Der blev derefter afsunget en Velkomstsang.

De indbudte Gæster, Robert Lund, Norge, O. Ek, Sverige, G. Joustra og E. v. Hinte, Holland, J. Kjærhøl, D. S. & M. F., Th. Brix, Privatbanerne, Laurits Hansen, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation, samt 2 af Foreningens Æresmedlemmer, Chr. Christensen og Rich. Lillie, præsenteredes for Kongressen.

Formanden nævnte Navnene paa de i Kongres-

perioden afdøde Lokomotivmænd og udtalte et Ære være deres Minde. Forsamlingen sluttede sig hertil ved at rejse sig.

ad Punkt 1. Det konstateredes ved Navneopraab, at samtlige Kongresrepræsentanter var mødt, ialt 117 stemmeberettigede.

ad Punkt 2. Afd. 2 foreslog som Tilføjelse til Forretningsordenen, at Kongressen fortsættes Lørdag den 6. Maj, dersom Arbejdet ikke er tilendebragt senest den 5. Maj Kl. 20.

Formanden bemærkede hertil, at dette ikke vedrørte Forretningsordenen, men kan fremsættes senere. — Derefter godkendtes Forretningsordenen.

ad Punkt 3 a. Til Ordstyrere valgtes: G. O. F. Lund, Gb., Viggo Johansen, Ar., Bendixen, Es., og C. Schmidt, Ng.

ad Punkt 3 b. Til Protokolførere valgtes: P. A. Jensen, Ro., og A. Skødt, Gb.

ad Punkt 3 c. Til Protokolrevisorer valgtes: Karl Olsen, Gb., og S. Bristing, Gb.

Valgene under Punkt 3 skete uden Afstemning. G. O. F. Lund overtog Ordstyrerhvervet.

Derefter bragte Lokomotivførerne O. Ek, Sverige, og Robert Lund, Norge, og G. Joustra, Holland, paa deres Organisationers Vegne Kongressen deres bedste Hilsener.

Rich. Lillie bragte paa egne og Chr. Christensens Vegne Kongressen en Hilsen.

Lokomotivfører Th. Brix overbragte Kongressen de bedste Hilsener og Ønsker fra Privatbanernes Lokomotivmænd.

Lauritz Hansen hilste Kongressen fra Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation.

Johs. Kjærhøl overbragte Hilsener og Tak fra D. S. & M. F.

Fra Æresmedlem C. Roosen indløb Telegram.

Til Dagsordenen foreslog Brade, Kk., Punkt 11 a behandlet under Punkt 5.

Lørborg, Gb., fremsatte Forslag om eventuel Forlængelse af Kongressen.

Forslaget toges tilbage efter at Formanden havde udtalt sig dertil, og Brade tog ligeledes sit Forslag tilbage, hvorefter Dagsordenen godkendtes inden Afstemning.

ad Punkt 4. Formanden aflagde Beretning om Hovedbestyrelsens Virksomhed siden Kongressen 1931. Efter Frokostpausen overtog V. Johansen Ordstyrerhvervet, og Formanden fortsatte og afsluttede sin Beretning Kl. 15,30, hvorefter Debatten om samme paabegyndtes.

Kongressen sluttede Kl. 17,45.

Kongressens 2. Dag, 5. Maj Kl. 9,30.

G. O. F. Lund overtog Ordstyrerhvervet, og der blev afsunget en Sang, hvorefter Debatten om Beretningen fortsattes. K. 15,30 vedtoges det at fortsætte Kongressen den 6. Maj.

Forslag a), b), d) og e) blev slaet sammen med Forslag c) fra Fredericia Afd. 22 og henvist til H. B.

Forslag f), g) og h) blev henvist til H. B.

Forslag i), k I) og k II) blev henvist til H. B.

Forslag l) fra Gb. 2 og Kk. 6 forkastedes med stort Flertal.

Forslag m) fra Gb. 2 med en Ændring af Kø. Afd. 18 henvistes til H. B.

Forslag n) fra Kk. henvistes til H. B.

Derefter blev en af Afd. 2 fremsat Resolution, der oplæstes af Ordstyreren, G. O. F. Lund, behandlet.

Efter at *Formanden* havde anbefalet at forkaste den foreslaaede Resolution blev denne *forkastet* med alle Stemmer mod 8 Stemmer.

Afd. 2 fremsatte derefter endnu en Resolution, der ligeledes forkastedes med alle Stemmer mod 8 Stemmer.

Derefter *godkendes* Beretningen om Foreningens Virksomhed.

ad Punkt 5. Hovedkassereren fremlagde Foreningens Regnskaber for 1931 og 1932, hvorefter Diskussionen om samme tog sin Begyndelse.

Et under dette Punkt fremsat Forslag fra Afd. 5 om Nedsættelse af et kritisk Udvalg fremkaldte en særlig Diskussion, men forkastedes ved Afstemning ved Navneopraab med 81 Nej mod 10 Ja.

Derefter godkendes Regnskaberne med alle Stemmer mod 1 Stemme.

O. Ek, Sverige, Robert Lund, Norge, og Th. Brix, Privatbanerne, maatte forlade Kongressen og takkede for Samværet samt udtalte de bedste Ønsker for Kongressens Resultater.

Forhandlingerne afsluttedes Kl. 19,45.

Kongressens 3. Dag, 6. Maj Kl. 8,35.

Viggo Johansen overtog Ordstyrerhvervet.

ad Punkt 6. Redaktøren aflagde Beretning over »Dansk Lokomotiv Tidende«s Virksomhed, hvorefter denne Beretning sattes til Debat.

Beretningen *godkendes* enstemmig.

ad Punkt 7. Rosenkilde Laursen fremlagde »Dansk Lokomotiv Tidende«s Regnskaber for 1931 og 1932.

Regnskaberne *godkendes* enstemmig.

ad Punkt 8. Forslag angaaende Tjenestetids- og Ferieregler.

Formanden indledede Diskussionen om Forslagene 8 a til 8 k inkl. og henstillede, at disse Forslag sammenfattedes i en Resolution saaledes, at Hovedbestyrelsen, naar den fandt Tidspunktet dertil belejligt, fremsatte de i Resolutionen nedlagte Krav.

Resolutionen, der var omdelt til Repræsentanterne, er saalydende:

Resolution.

»Dansk Lokomotivmands Forenings Kongres i Aarhus den 4., 5 og 6. Maj 1933 udtaler sin Beklagelse af, at Tjenestetidsreglerne, der i sin Tid blev givet Personalet som en Beskyttelse mod for lange Tjenester, nu fortolkes paa en saadan Maade, at de vendes *mod* Personalet og benyttes som Beskyttelse for Administrationens urimelige Tjenesteanordninger. Oversparekommissionen af Februar 1921 skærpede Tjenestetidsreglerne saa meget, som det fandtes forsvarligt, og et administrativt Spareudvalg foretog derefter en Gennemgang og Skærpelse af Tjenestefordelingerne; men ikke desto mindre anordnes der

stadig strengere og strengere Tjenester for Lokomotivpersonalet. Kongressen protesterer mod dette Misbrug af Tjenestetidsreglerne og opfordrer Hovedbestyrelsen til snarest belejligt at fremsætte Krav om Ændringer i disse Regler, hvorved der tages Hensyn til følgende:

- 1) Den maanedlige Tjenestetidsnorm ansættes til 200 Timer for Personale i Lokomotiv- og Motortjeneste med 2-Mandsbetjening og til 180 Timer for Personale i Lokomotiv- og Motortjeneste med 1-Mandsbetjening.
- 2) For Tjeneste i Nattimerne bør der af Hensyn til Lokomotiv- og Motortjenestens særlig anstrengende Karakter beregnes et Tillæg paa 25 pCt.
- 3) Tjenesten regnes kun som uafbrudt, hvis evt. tjenestefrie Ophold udgør 2 Timer og derover udenfor Hjemstedet eller 1 Time og derover paa Hjemstedet.
- 4) Raadighedstjeneste ved Depot, beordret Rejse som Passager samt Møde hos Auditøren o. l. regnes som $\frac{1}{4}$ Tjeneste. Raadighedstjeneste i Hjemmet regnes som $\frac{1}{2}$ Tjeneste.
- 5) Maksimumstjeneste pr. Dag maa *ingensinde* overskride 12 Timer. Raadighedstjeneste og Kørsel maa ikke ordinært anordnes i Forbindelse med hinanden. Forekommer der undtagelsesvis Raadighed og Kørsel sammen, kan Tjenesten dog udstrækkes til 13 Timer.
- 6) Der bør paa Hjemstedet være mindst 12 Timers Hviletid mellem 2 Døgns Hovedtjenester.
- 7) Fridagens Antal ansættes til mindst 62 pr. Aar, 4 pr. Maaned, saa Lokomotiv- og Motorpersonalet i saa Henseende kommer paa lige Fod med den øvrige Del af Befolkningen.

Kongressen har med Tilfredshed bemærket Regeringens Stilling til de af den internationale Arbejdsorganisation paabegyndte Undersøgelser og Drøftelser med Henblik paa Nedsættelse af Arbejdstiden. Som Følge deraf forventer Kongressen, at Regeringen vil vise Forstaaelse overfor Personalets berettigede Krav.

Af Afd. 2 fremsattes følgende Forslag til Resolution:

»Kongressen bemyndiger H. B. til inden 1. Oktober at træffe Foranstaltninger til Ordning af vore Tjenestetidsregler. Saafremt Tjenestetidsreglerne ikke er ordnet paa en for Lokomotivmændene tilfredsstillende Maade, indkaldes der til ekstraordinær Kongres i Oktober 1933.«

Forslagene 8 a), b I, II, III), c), d), e), f I, II, III), h I, II, III), i I, II, III, IV og V), samt Afd. 2's Forslag til Resolution *toges tilbage*.

Forslag til Ændring fremsat af Frederikshavn Afd., Forslag til Ændring af Resolutionens sidste Afsnit fra Aalborg Afd. og Forslag fra Ar. Afd. 38 om Ændringer *forkastedes*.

Derpaa *vedtoges uændret* den af H. B. foreslaaede Resolution med 87 Stemmer mod 9 Stemmer.

Dermed bortfaldt Forslagene g) I, II, III, IV, V og k) I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X. Forslaget under 81) toges tilbage.

- ad Punkt 9.* Forslag a) vedtoges enstemmig.
 b) med Ændring fra Afd. 37 vedtoges med alle Stemmer mod 5.
 c) henvises til H. B.
 d) henvises til H. B.

Frokostpause.

C. Schmidt overtog Ordstyrerhvervet.

ad Punkt 10. Forslag a) vedtoges med 35 Stemmer mod 30 Stemmer.

- b) Vedtoges. Bevillingen ansattes til 400 Kr.
 c) Toges tilbage paa Grund af, at H. B. havde til Hensigt at arrangere et Studiekursus hvert Aar.

ad Punkt 11. C. M. Christensen redegjorde for Hovedbestyrelsens Forslag under a).

Paragraf 1, 2 og 3 vedtoges.

M. Henriksen, Gb., samt Fejring og Andersen, Es., foreslog § 4 d ændret til: »Hovedbestyrelsen be- myndiges til, i Tilfælde af manglende Dækning til Foreningens Forpligtelser i N. L. F. at overføre det manglende Beløb fra det staaende Kampfond«.

Dette Forslag vedtoges enstemmigt med den Æn- dring, at det kun dækker den Del af Punkt d), som vedrører N. L. F.

Forslag 11 f), som sluttede sig til § 4, forkastedes med overvældende Majoritet. — Derefter vedtoges § 4 med den fornævnte Ændring med alle Stemmer. §§ 5, 6 og 7 vedtoges uden Debat. Til § 8 foreslog M. Henriksen, at sidste Stykke udgaar. Forkastedes med alle Stemmer mod 1 Stemme.

§ 8 vedtoges derefter uændret.

§ 9. P. A. Jensen, Ro., fremsatte følgende For- slag: »Forslaget udsættes til næste Kongres og faar da følgende Ordlyd: Alle 3 Kredse sammenlægges til een Kreds.«

Vedtoges med 67 Stemmer mod 27.

Dermed bortfaldt Behandlingen af Dagsordenens Punkt 11, og Forslagene under 11 b), c), d), e), g), h), i), k), l), m) og n) toges tilbage.

ad Punkt 12. Forslag a) toges tilbage, b) hen- vises til H. B., c I) forkastedes med 47 Stemmer mod 26 Stemmer, c II) toges tilbage, d) toges til- bage, e) henvises til H. B., f) vedtoges enstemmig, g) toges tilbage.

ad Punkt 13. Valgt blev for Kredse I: L. M. Schmidt, Aug. Andersen, Th. Jensen, Fa., G. O. F. Lund. (Stedfortrædere: C. Thygesen, N. P. Hansen, Ms., Joh. Hansen, Viggo Johansen, Eshøj). Kredse III: H. P. Christensen. Kredse II: K. Svend- sen, Carl Christensen, E. Dyrberg, C. Jespersen, S. Bristing. (Stedfortræder: C. Schmidt, Ng.).

ad Punkt 14 a. Soph. Jensen genvalgtes med Akklamation.

ad Punkt 14 b. Der foresloges Genvalg. Karl Ol- sen, Gb., foreslog, at Formanden overtog Redaktør- posten og tog en Redaktionssekretær.

C. Jespersen foreslog Lokomotivfyrb. Brade, Kk. Begge nægtede at modtage Valg.

Derefter genvalgtes C. M. Christensen med 72 Stemmer mod 2 Stemmer.

ad Punkt 14 c. L. M. Schmidt genvalgtes uden Afstemning.

ad Punkt 14 d) G. O. F. Lund og C. Th. Petersen genvalgtes uden Afstemning.

Jaustra, Holland, og Esbensen, D. S. & M. F., Ar., takkede for Samværet og ønskede Organisationen Lykke i Fremtiden.

Formanden, Soph. Jensen, bragte disse Repræ- sentanter en Tak, fordi de havde modtaget vor Ind- bydelse. Takkede dernæst for den ham ved Genvalget viste Tillid og lovede at arbejde for Opnaelse af de bedst mulige Resultater for Lokomotivmændene, selv om Fremtiden saa mørk ud. Udtalte Haabet om, at Forholdene i den kommende Kongresperiode ud- vikledes sig, saa vi paa næste Kongres atter kunde samles i god Forstaaelse. Fremfor alt maa vi slutte op om Organisationen i ubrødeligt Sammenhold. Herfor udbragtes et kraftigt Leve.

Derefter erklærede Ordstyreren, G. O. F. Lund, Kongressen for afsluttet Kl. 17,15.

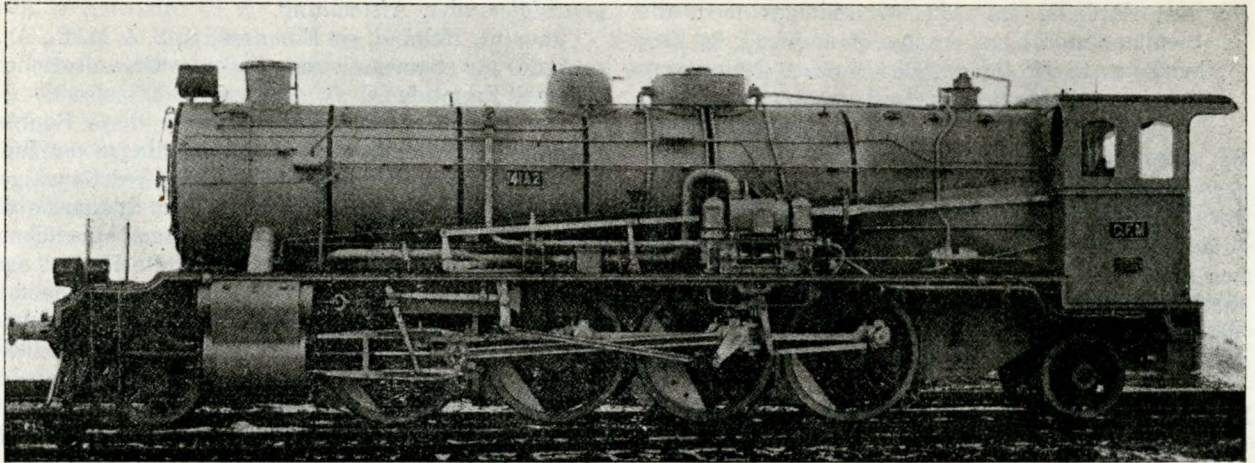
DEN POLSKE LOKOMOTIVINDUSTRI

Som flere Gange omtalt, er der i de senere Aar i Polen oparbejdet en omfattende Lokomotiv- og Vognindustri. Denne var først baseret paa Selvfor- syning, men er gaaet et Skridt videre og bygger nu Jernbanemateriel til andre Lande.

Det marokkanske Jernbaneselskab har hos en Lokomotivfabrik i Chrzanow ladet bygge 10 Stk. 1 D 1-Persontogslokomotiver til den nybyggede Linie Fez—Oujda. Af Billedet fremgaar det klart, at det har været franske Lokomotiver, der har været For- billede for disse.

Kedlen er af Belpaire-Typen og har skraat Fyr, men adskiller sig fra den almindelige Kedeltype ved, at Fyrkassen er smallere fortil end bagtil. Fyrkas- sens forreste Ende er ved Bundrammen indsnævret mellem Lokomotivrammen, men da Fyret er skraat, hæver Bundrammen sig omtrent ved Fyrkassens Midte op over Lokomotivrammen og breder sig ud til Siderne, hvorved Fyrkassens Bredde bagtil bliver 1900 mm, medens den forreste Ende kun er 1195 mm bred. Denne Byggeform giver saavel Fyrkassens som Fyrkassekappens Sidevægge samt Bundrammen nogle vanskelige Bøjninger, men giver foruden enkelte konstruktive Fordele den praktiske Fordel, at Fyret bliver lettere at betjene, da det kun bliver en meget lille Del af Kullene, som skal kastes frem i Fyret.

Fyrdøren er firkantet, 700 mm bred og 400 mm høj og aabnes indad. Den er tredelt, saa man, efter som Forholdene kræver det, kan aabne den venstre og den midterste eller den højre og midterste Dør. Risten er, med Undtagelse af det Stykke, der udgør Vipperisten, indrettet som Rysterist. Langkedlen be- staar af 3 Bælter, 1720 mm i Diameter og er frem- stillet af 17 mm Staalplade. Paa det midterste Bælte har Dampdomen med en Gliderregulator og Vand- udskiller sin Plads. Overhederen har 24 Elementer, anbragt i 96 Overhederkedelrør 148/140 mm, for- uden findes 123 Stk. 55/50 mm Kedelrør. Afstan- den mellem Rørvæggene er 5800 mm. Til Kedlens

Tvilling-Lokomotiver til de marokkanske Jernbaner.

Cylinderdiameter	620 mm	Risteflade	3,8 m ²
Slaglængde	700 mm	Damptryk	14 at
Drivhjulsdiameter	1650 mm	Tjenestevægt	93,4 t
Løbehjulsdiameter	1150 mm	Tomvægt	85,2 t
Hedeflade i Fyrkassen	15,1 m ²	Adhæsionsvægt	72,2 t
Hedeflade i Kedelrørene	17,33 m ²	Vandbeholdning	35 m ³
Hedeflade paa Overhederen	65,6 m ²	Kulbeholdning	8 t
Hedeflade, total	254,0 m ²	Maksimalhastighed	100 km/Tim.

Fødning forefindes en Fødepumpe og en Injector. Af Hensyn til Brandfaren ved Udkastning af Gnister findes en Anordning til at overrisle Røgkamret og Askekassen med Vand, ligesom Spilderøret fra Injectoren er ført ned i Askekassen. For at kunne se, om Injectoren spilder, er Spilderøret afbrudt i Førerhuset og munder ud i en Tragt paa den Del af Spilderøret, som gaar i Askekassen. Ligeledes munder Afløbsrøret fra en lille Stamhane, anbragt 40 mm over laveste Vandstand, ud i Askekassen. Udgangsrøret i Røgkamret er forsynet med *Kylkaps* Udgangshætte.

Maskinen er 4-koblet og har almindelig Tvilling-Cylinderanordning med 630 mm Cylinderdiameter og 700 mm Slaglængde. Cyliindrene har brede Dampkanaler, som sammen med de store staaletøbte Stempelglidere, 350 mm i Diameter, tillader Dampen at passere med det mindst mulige Tryktab, og Ind- og Udstrømningskanalerne er anordnet saaledes, at der opnaas et yderst lille Varmetab for den indstrømmende Damp. Cylinderdækslerne er staaletøbte og forsynet med *Hauber*-Metalstopbøsninger samt 2 Sikkerhedsventiler paa hvert Dæksel. Paa hver Cylinder findes en Trykudligner (Omløbsrør), som ved cylindrisk Drejegliden under Afspærring danner Forbindelse mellem Cylinderenderne. Denne betjenes automatisk af en Damp-Servomotor.

Linialerne er dobbelte og anbragt lodret over hinanden. Krydshovederne er smedede og har staaletøbte Slæder med indstøbte Slidesko af hvidt Metal. Driv- og Kobbeltængerne har aabne Hoveder. Styrringen er den almindelige Heusinger. Gliderens indre

Dækning er 3 mm negativ og den ydre Dækning 27 mm. Det lineære Forspring er 7,5 mm. De koblete Hjul, hvoraf det næstbageste er Drivhjul, har en Diameter paa 1650 mm. De tre bageste koblete Hjul er lejret fast paa Rammen, medens den bageste Aksel Løbeaksel har Sideskydning.

Rammen er fremstillet af 30 mm Staalplade og forsynet med staaletøbte Traverser og Afstivninger. Bremsaksler og -traverser er ligeledes staaletøbte for at opnaa Vægtbesparelse. Det forreste Løbehjulssæt og forreste Kobbeltæjlsæt er forenet til en *Krauss-Helmholz-Truck* med staaletøbt Ramme.

Lokomotivet er udrustet med Tryklufftbremse og Modtrykbremse og endvidere baade Tryklufftssandspreder og Sandspreder til Haandbetjening. Cyliindrene smøres med en *Detroit*-Lubrikator med 5 Smørerør, 2 for hver Cylinder, hvoraf det ene fører Olien ind i en Olieforstøver, anbragt i Kraftdamprøret ved Glideren. Det femte Smørerør fører Olien til Tryklufftpumpen. En automatisk Smøreindretning til Smøring af de forreste Hjulflanger i Kurver findes ligeledes. Denne bestaar af en støbt Oliebeholder, hvori Olien er under Tryk af Tryklufft fra Bremselufftbeholderen. Paa Oliebeholderen findes en Tregangshane, som paavirkes ved den forreste Trucks Drejning i Kurver og aabner saaledes, at en fin Oliestraale smører Hjulflangen, der gaar mod Kurvens yderste Skinnestreg. Som noget ganske nyt skal nævnes, at Førerhusets Træfodplade hviler paa Fjedre. Ved Prøvekørsler er der opnaaet en meget stor Kedelydelse, som væsentligst maa tilskrives *Kylkaps* Udgangshætte.

F. Spøer.

DØDSFALD

Søndag den 16. April afgik pens. Lokomotivfører Hans Petersen, Nyborg, ved Døden, 67 Aar gammel.

Afdøde med den høje, kraftige Skikkelse og det lyse Smil var kendt Landet over af de Lokomotivmænd, der indtil for godt en halv Snes Aar siden deltog i D. L. F.s Kongresser, idet Hans Petersen som Afdelingsformand for de fynske Lokf.-Afdelinger repræsenterede disse gennem 8 Aar, indtil 1920 paa en tiltalende beskeden og forstandig Maade.

En god og trofast Kammerat og et sjældent elskværdigt og hjælpsomt Menneske.

Ære være hans Minde.

Thygesen.

RADERINGER TIL OPHOLDSVÆRELSERNE

Der er nu anskaffet ialt 85 Raderinger, som er fordelt mellem de forskellige Afdelinger. Den sidste Fordeling fandt Sted paa Kongressen, og herunder skete der, som allerede paa Kongressen meddelt, en Forveksling eller en Bytning. Som Følge deraf anmodes de Afdelinger, som har Bondehus i Nordsjælland, Radering af H. C. Caspersen, om at underrette Foreningens Kontor, det er jo nemlig en Nødvendighed at have Kontrol med, hvor de forskellige Raderinger befinder sig.

JYSK-FYNSK STATSBANFPERSONALES BIBLIOTEK

Lørdag den 10. Juni 1933 Kl. 17 afholdes ordinær Generalforsamling i Bibliotekslokalet med følgende Dagsorden:

1. Fremlæggelse af Reguskab.
2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for fhv. Maskinbestyrer Duseberg og fhv. Kassekontrolør Petersen, der afgaar efter Tur.
3. Valg af en Suppleant til Bestyrelsen.
4. Valg af en Revisor og en Revisorsuppleant i Stedet for de efter Tur afgaaende: Overassistent V. H. Møller, 2. Distrikt, og Kontorist Frk. E. M. Christensen, Fredericia.
5. Eventuelt.

Reguskab 1. April 1932—31. Marts 1933.

Indtægt.	Kr. Ø.
Kassebeholdning fra forrige Aar	10 664. 35
Bidrag fra Interessenterne	16 568. 40
Godtgørelse for bortkomne Bøger samt Bøder	3. 00
Indvundne Renter	523. 95
	27 759. 70

Udgift.	Kr. Ø.
Indkøbte nye Bøger	3 724. 98
Indbinding af nye Bøger	2 192. 10
Indkøbt Bøger til Erstatning for udrangerede Indbinding af Erstatninger for udrangerede Bøger samt Vedligeholdelse af Bøger	387. 10
Tryksager herunder Katalog-Tillæg og nye Statutter	372. 00
Inventar	393. 50
Porto, Kontorhold	30. 79
Lovforsikring	59. 80
Brandforsikring	75. 10
Opvarmning, Rengøring og Elektricitet	745. 35
Lønninger til Bibliotekar, 2 Medhjælpere, Bud, Regnskabsfører og Kasserer	6 281. 84
Kassebeholdning	13 265. 77
	27 759. 70

RUTEBILER

Statsbanerne har den 15. Marts overtaget Driften af følgende Automobilruter:

Paa Sjælland:

- Slagelse — Næstved over Fugløjbjerg,
- Skelskør — Fugløjbjerg — Sandved,
- Skelskør — Stignæs,
- Skelskør — Holbæk over Slagelse — Sorø,
- Skelskør — Slagelse,
- Skelskør — Sorø over Dalmose — Fugløjbjerg,
- Korsør — Faxe Ladeplads over Fugløjbjerg — Næstved,
- Korsør — Masnedsund over Skelskør — Rude — Næstved.

I Jylland:

- Lemvig — Struer over Gudum og over Nr. Nissum,
- Holstebro — Viborg,
- Holstebro — Herning og
- Herning — Aulum — Skive.

LIDT OM TUBORG

Den 13. Maj fejrede Tuborg sin 60 Aars Fødselsdag. Det er en af Landets store Virksomheder, der beskæftiger mange Folk. Den begyndte med 102 Mand, nu er der 1706 Mand, og Lønningerne er gaaet op fra 61 000 Kr. til 6 Millioner. Maskinernes samlede Antal H. K. er vokset fra 25 til 8400.

Sidste Aar udgjorde Skat og Omsætningsafgift til Staten 11½ Million. Samme Aar blev der i andre Skatter til Stat og Kommune betalt 1½ Million Kr.

Der bryggedes det første Aar 15 505 Hektoliter eller 4¼ Million Flasker, i 1932 var man oppe paa 450 000 Hektoliter eller næsten 129 Millioner Flasker Øl.

TAK

Min bedste Tak for Deltagelsen ved min kære Mand, pens. Lokomotivfører H. M. Petersens Begravelse; Tak for tilsendte Kranse og Tak for Fanen.

Fanny Petersen,
Nyborg.

Kollegerne ved D. S. B., K. S. og T. K. V. J. bedes modtage min bedste Tak for Opmærksomheden ved mit Jubilæum den 1. Maj.

Kynde Nielsen, Lokomotivfører,
Kolding.

Tak for venlig Deltagelse ved min Faders, pens. Lokomotivfører H. M. Petersens Død og Begravelse.

S. A. T. Petersen, Lokomotivfrb.,
Aarhus.

Hjertelig Tak for Opmærksomheden ved mit Jubilæum.

Magnus Larsen.

Rettelse til Adressefortegnelsen

Lokomotivførerkredsen.

Kredsbestyrelsen:

Lokomotivfører Aug. Andersen slettes og i Stedet anføres Lokomotivfører Johs. Hansen, Frederiksbjerg Torv 2, 3., Aarhus, som Kreds-kasserer; endvidere anføres som nyt Kredsbestyrelsesmedlem Lokomotivfører H. C. Fejring, Kronprinsensgade 137, Esbjerg.

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Kredsbestyrelsen:

Lokomotivfyrbøder Barthold Kjær slettes og i Stedet anføres Lokomotivfyrbøder C. A. Jespersen, Sjællands-gade 46, 3. tv., Aalborg.

BYTNING

Lokomotivfyrbøder med Hjemsted København Gb. ønsker at bytte med en Kollega i Jylland, fortrinsvis Aarhus, Horsens, Randers eller Viborg. Henvendelse til undertegnede.

J. Rohde (1045), Skaanegade 11, 1. Sal,
København S.

Udværelse fra 1. Maj 1933:

Motorfører H. F. C. Rosenberg, Odense, efter Ansøgning ifølge Opslag til Motorfører I i Randers (min. Udn.)

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1. Maj 1933:

Motorfører I P. Jensen, Næstved, ifølge Opslag, til Helsingør.

Motorfører I J. S. M. Beusen, Næstved, ifølge Opslag, til Helsingør.

Motorfører I A. A. F. R. Jensen, Roskilde, efter Opslag, til Helsingør.

Motorfører I A. H. Hansen, Roskilde, efter Opslag, til Helsingør.

Motorfører I P. Iversen, Randers, efter Opslag, til Helsingør.

Motorfører I V. Jensen, Tønder, efter Opslag, til Helsingør.

Motorfører I M. C. Mikkelsen, Tønder, efter Opslag, til Randers.

Lokomotivfører A. H. Alberg, Gedser, til Helsingør.

Afsked.

Lokomotivfører P. Jensen, Aabenraa, paa Grund af Svagelighed med Pension fra 30. Juuni 1933 (min. Afsked).

Lokomotivfører E. N. V. Rundstrøm, Hillerød, med Pension fra 31. Juli 1933 (min. Afsked).

Lokomotivfører V. Andreassen, Københavns Godsbgd., paa Grund af Svagelighed med Pension fra 31. Juli 1933 (min. Afsked).

Den Lokomotivfører J. Jørgensen, Kalundborg, meddelte Afsked pr. 30. Juni 1933 er udskudt til Udgangen af September Maaned d. A.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 19. Maj.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.